

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.
 CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 30 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială.

Partea oficială.

PASTORALA PENTRU ZIUA ÎNVIERII, ANUL 1924.

Venerați Frați și Preaiubiți Fii!

„Fiul omului se va da în mâinile oamenilor, și-l vor omori pe El. Și după ce-l vor omori, a treia zi va învia“.¹⁾

Așa a prevestit Domnul moartea și învierea sa din morți.

Și amăsurat acestui cuvânt dumnezeesc, călcând puterea morții, a treia zi a înviat, biruitor.

Pentru această biruință se bucură azi creștinătatea întreagă și pe întreg rotogolul pământului străbate cântarea de învingere: *Hristos a înviat!*

Luminata și strelucita zi a „Învierii“ și-a revărsat încă odată zorile peste neamul omenesc, care trudește această viață trecătoare.

Sufletul creștinului este cuprins, chiar fără să-și dea seamă, de un val tainic de lumină și căldură, simte în sine renăscând viața, simte că moartea a fost învinsă, și puterea vieții ținește din sufletul luminat de credința lui Hristos, înviat din morți, și de pe buzele tuturor resună cântarea: *Paștile Domnului, Paștile.*

„Ziua învierii să ne luminăm popoare: că din moarte la viață și de pe pământ la Ceriu, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce cântăm cântarea de învingere“.

Veniți să bem beutura nouă. Să răcorim sufletele întru beutura credinții

improspetate. Să înălțăm inimile la Ceriu și să stringem legaturile vieții cu Cel ce ne-a izvorit nouă, viața veșnică.

„Deșteaptă-te, cel ce dormi și te scoală din morți și Te va lumina Hristos“.²⁾ Să lăpădam pe omul cel vechiu și să îmbrăcăm pe omul cel nou. Să murim păcatului și să înviem întru Hristos/ Isus Domnul nostru, îmbrăcându-ne întru darul său preasfânt. Pentru aceasta a murit Hristos și a înviat ca și cei morți prin-trânsul să învieze.

Izvorul învierii și al vieții noastre este credința întru El. „Așa a iubit Dumnezeu lumea încât pe Unul Născut Fiu al său l-a dat ca tot cel ce crede întrânsul să nu piară ci să aibă viața de veți“.

„Cel ce crede întru mine are viața vecilor“.³⁾ Spre aceasta a venit în lume ca să dea viață; viața din prisosință. „Întru dânsul viața era, și viața era lumina oamenilor, și lumina întru întunerec luminează și întunerecul nu o-a cuprins“.⁴⁾ Lumina lui Hristos luminează tuturor. Lumina cea adevărată, lumina adevărului, ce luminează pe tot omul ce vine în lume.

Dar oamenii au iubit și iubesc mai mult întunerecul decât lumina, pentru-

¹⁾ Ephes. V. 14.

²⁾ Io. VI. 47.

³⁾ Io. I. 4; 5.

că lucrurile lor sunt rele. Această luptă între bine și rău, între întunec și lumină, între adevăr și minciună.

Din aceasta luptă nu se poate eși învingător, decât urmând cărarea luminată de faclia credinții lui Hristos, plinind cuvântul adevărului Evangheliei sale sfinte.

Fără credință este cu neputință a plăcea lui Dumnezeu. Iar a plăcea lui Dumnezeu, înseamnă a avea darul lui sfântitor în suflet, a te bucura de lumina dumnezeiască a dragostei lui, a trăi întru Dumnezeuul tău și a fi fericit cu sufletul împăcat întru El. „Căci întru el trăim, ne mișcăm și suntem”⁵⁾.

Credința este lumina vieții. Credința este însăși viața sufletului nostru. „Iar dreptul din credință va fi viu”⁶⁾, zice apostolul. Din ea izvorește adevărul și dreptatea; prin tărta ei se învinge întunecul minciunii și fărădelegea nedreptății. Din ea se revărsă toată bunătatea dragostei deaproapelui.

Credința, ea, îmbracă pe cel gol, hrănește pe cel flămând, șterge lacrimile celui îndurerat, cercetează pe cel părăsit, face dreptate celui nepăstuit, ocrotește pe văduvă și pe orfan, și apără pe cel slab. Ea revărsă raza bunătății dumnezeiești asupra acestui pământ frământat de atâta răutate. Ea picură un strop de dragoste dumnezească în marea urii sufletului omenesc.

Credința lui Hristos, cuvântul Evangheliei sale sfinte, este lumina carea luminează tuturor.

„Intu dânsul vieată era și vieată era lumina oamenilor”. Credința este viața sufletelor noastre. Prin ea trăim întru Hristos. Prin ea trăim viața dumnezeiască. Prin această credință ne-a scos cu adevărat din moarte la viață și ne-a ridicat dela pământ la Ceriu, pe cei ce cântăm cântare de învingere. Cântarea de învingere a credinții noastre.

Pentru a putea cânta această cântare de învingere, este de lipsă de a te fi luptat.

Pentru că luptă pentru păstrarea credinții lui Hristos, se dă neconținut. Și se dă o luptă amară. Toate puterile întunecului se îndreaptă împotriva luminii lui Hristos, împotriva credinței lui. Tot ce este rău în noi, toată firea noastră stricată, cu toate pătimile ei, se ridică amenințator asupra acestei schinte dumnezeiești a credinții, ce este așezată ca semința nemuririi întru noi.

Toți vrăjmașii lui Dumnezeu își îndreaptă neputincioasele opintiri, ca să stângă această licărire a dumnezeirii în sufletul bietului muritor, pentru că pierzându-și călauza vieții, să-și piardă sufletul.

Multe și felurite sunt căile celui potrivnic pentru a se apropia de sufletul, ce încearcă să-l ispitească, pentru a-l slăbi sau clătina în credință. Nu arareori îngerul întunecului se îmbracă în haina luminei, cum spune S. Apostol Pavel, și așa încearcă să ducă în ispită pe cei nevinovați. Vine cu dragostea dulcelui Isus pe buze, pretinzând a arăta cărări mai bune și mai desăvârșite, sfârșind apoi prin îndemnul de a te lăpăda de Crucea Domnului și de Maica Lui Preasfântă, de credința părinților tăi și de Biserica sufletului lor.

Dumnezeul nostru este Dumnezeu dragostei și al păcii. Isus Hristos Domnul nostru din veac a fost prevestit de proroci; Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre.

Dragostea dumnezească a adus-o din cer, pacea lui Dumnezeu a venit să-o înstăpânească pe pământ. Vrăjmașii lui și ai credinții sale sfinte, nu vestesc dragostea, nu lucrează ale păcii. Evanghelia lor este evanghelia învâbirii. Sămânța ce o aruncă este sămânța împărechierii și a zizaniei. Ei turbură pacea sufletelor și învrăjesc oamenii. Unde văd o neînțelegere, unde văd ceva frământare, iată-i pe neașteptate în mijlocul celor turburați, gata de a duce mai departe desbinarea sufletelor și a vărsa veninul urii, ucigătoare de suflete. Vrajba și neliniștea este câmpul Apostolatului lor. Dar această nu-i cre-

⁵⁾ Fapte. XVII. 28.

⁶⁾ Rom. I. 17.

dința lui Hristos. Nu este Dumnezeu într-o neliniște. El este împăratul păcii. Această-i izbăvirea sufletului: pacea lui. Cel ce samănă ură și propovăduiesc desbinare nu sunt apostolii lui Hristos. Cel dintâiu cuvânt al Domnului după învierea sa din morți, îndreptat apostolilor săi chiar în ziua învierii sale, a fost: *Pace vouă*. Cine vestește dragoste și pace, acela este ucenicul lui.

Cine nu umblă pe această cale, este vrăjmașul credinței lui Hristos și de acela. Vă feriți. Feriți comoara credinței curată și neprihănită, păstrând zvonul fericirii sufletului Vostru neturburat. Cu cât este mai mare silința vrăjmașilor, de a o atinge, cu atât mai mare trebuie să fie grija voastră de a o păstra nevătămată. Din ea izvorește tot binele pentru noi și pentru semenii noștri. Stați dară tari în credință. Nu-i ascultați.

Și mai ales să aveți dragoste între voi. „Întru aceasta va cunoaște lumea că sunteți ucenicii mei, dacă aveți dragoste între voi”, ne zice Domnul.

Iară aceasta izvorește din credința adevărată. Câtă durere nu încearcă sufletul nostru, când vedem lipsa de dragoste între fiii aceluiș Părinte cereș, între fiii aceluiș neam. Câtă ură, câtă pizmă, și răutate. Ori încătrău te-ai întoarce, vezi stăpânite sufletele de întunecul lipsei de dragoste creștinească. Oamenii își stau față în față potrivnici, neîmpăcați, neîngăduitori și răi. Neiertători, cei iertați de alăteori. Izvorul tuturor relelor ce ne bântuie, pe orice țară, este lipsa dragostei creștinești. Oamenii au devenit mai puțini creștini. Și cu cât au devenit mai puțini creștini, cu atât mai puțin se cunosc frații: sunt străini, sunt vrăjmași. Astfel și lucrează. Și aceasta nu este „pace”. Pentru aceea lipsește bucuria adevărată, carea împodobește pe părinții noștri, cari aveau mângâiere și pace în suflet, pentru că aveau sufletul bun, creștinesc. Sufletul nostru a eșit și el, și mai ales el, amar rănit din groza războiului. S'a descresținăt, și în această măsură s'a întunecat întru răutatea lui. A slăbit credința, a răcit dra-

gostea și a perit bucuria sufletului și mângâierea lui.

Vom fi având mai multă libertate, mai multă avere, dar, durere, am ajuns să avem mai puțin suflet și foarte puțină bucurie adevărată.

Din această sărăcie a sufletului izvorește multă neînțelegere și neliniște și pentru cei cu cari trăim împreună și mult rău pentru întregul popor. Așa suferă și binele obșteșc pentru lipsa de dragoste creștinească, pentru lipsa de credință.

Pentru aceea noi cu toți sfântă datorință avem, să lucrăm pentru însănătoșirea sufletească a neamului. Această lucrare însă vom începe-o de la însuși sufletul nostru. Să-l încreștinăm din nou. Să-l înviem întru darul de viață dător al Domnului Hristos, înviat din morți. Să-l trezim la mai multă viață creștinească, ca să izvorească din el faptele dragostei creștinești pentru toți. Așa se va primeni neamul. Și așa, prin întărirea credinței, se va întări adevărul și dreptatea în suflete și se va revărsa binecuvântare spre acest neam iubit de Dumnezeu și spre aceasta țară, care El ne-a hărăzit-o, întregită și bogată, pentru credința și suferința părinților noștri. Pe urmele lor, zmerite întru Domnul, avem să umblăm noi, pentru a ne face vrednici de atâta dar alui Dumnezeu.

Aceasta-i voința lui Dumnezeu: sfîntirea noastră.

Ziua învierii să ne luminăm poame. Să primim în suflete lumina lui Hristos, să ne întărim în credința lui și pe cărarea luminii poruncilor lui, să înaintăm, cât ne este rânduit în această vale a plângerilor, purtând în suflete nădejdea, că la sfârșitul ei, prin Hristos Isus Domnul Nostru, vom trece prin moarte la viață.

Pentru aceasta se așteaptă dela noi acest răspuns: „*Bună luptă am luptat, credința am păstrat*”.

Acesta să fie rodul luminatului praznic al Învierii Domnului: statornicirea voastră întru credința părinților voștri.

Și această credință, să o așezați, cu grija și cu sfîntenie, în sufletele nevi-

novate ale pruncilor voștrii, ca să le fie și lor lumina vieții și izvorul păcii sufletești: Vieață și mântuire.

Și acum, cu Sfântul Apostol Pavel, „Vă rog pe voi Fraților, pentru numele Domnului Nostru Isus Hristos, ca toți să grațiți una, și să nu fie întru voi împărechieri, ci să fiți întemeiați într'un gând și într'o înțelegere“.⁷⁾ Acest gând și aceasta înțelegere să fie buna și dreapta credință a lui Hristos, întru care a-Ți fost întemeiați și așezați.

„Pliniți bucuria mea, — Vă zic tot cu marele Apostol, — ca una să gândiți, o dragoste având, cu o voie fiind, una înțelegând“.⁸⁾

Spre aceasta, din adâncul sufletului, ridic rugăciune pentru Voi, cătră

Tatăl ceresc, cerșindu-Vă tot belșugul harurilor cerești și rugându-L, cu cuvintele Domnului Isus: „Părinte sfinte, păzește-i pe dânșii întru Numele Tău, pe carii i-ai dat mie, ca să fie una precum și noi. Nu mă rog ca să-i iei pe ei din lume, ci să-i păzești pe ei de cel rău. Sfințește-i pe ei întru Adevărul tău: Cuvântul tău adevăr este“.⁹⁾

Hristos a înviat!

Să ne închinăm sfintei învierii Lui cei de a treia zi!

„Iar Dumnezeuul păcii cu Voi cu toți“.¹⁰⁾

„Dragostea mea cu Voi cu toți întru Hristos Isus. Amin“.¹¹⁾

Gherla, dela reședința noastră episcopescă, în Dumineca Florilor, anul Domnului 1924.

Episcop Iuliu.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Onorat Frățiile Voastre Ve-Ți publică acest cuvânt al Nostru poporului dreptcredincios de pe amvon în ziua Invierii Domnului.

Gherla, la 20 Aprilie 1924.

Nr. 1528—1924.

Episcop Dr. Iuliu Hossu.

⁷⁾ I. Cor. I. 10.
⁸⁾ Filipeni II. 2.

⁹⁾ Io. XVII. 1¹, 15, 17.
¹⁰⁾ Rom. XV. 33.
¹¹⁾ I. Cor. XVI. 24.